

Man finder det derhos lidet rimeligt, at der kun er tillagt børnene og ikke den efterlevende ægtefælle beskyttelse mod det offentliges erstatningskrav i dødsboet, og regelen i forsorgslovens § 301, stk. 1, 3. punktum, foreslås derfor ændret derhen, at det offentliges erstatningskrav i dødsboet kun kan gøres gældende, for så vidt der ikke derved berøves personer, over for hvem afdøde havde forsørgelsespligt, det rimelige til deres underhold.

Til § 67.

Bestemmelsens første stykke svarer med redaktionelle ændringer til den gældende lovs § 301, stk. 2 og stk. 5, idet det dog under hensyn til, at tilbagebetaling efter forslaget som hovedregel kun skal indtræde i de tilfælde, hvor trangen kan tilskrives vedkommendes eget forhold, er foreslået at forlænge den tidsfrist, inden for hvilken tilbagebetaling kan søges gennemført ved en særlig betalingsresolution, fra 3 til 5 år.

Bestemmelsens andet stykke erstatter den gældende lovs § 301, stk. 4, idet man har fundet det naturligere at anvende den almindelige inddrivelseslovgivning vedrørende privatretlige bidrag.

Til § 68.

Bestemmelsen svarer til den nugældende lovs § 304, idet bestemmelsens stk. 2, sidste punktum, om domstolenes adgang til at fastsætte, at og på hvilken måde afdragsvis betaling skal ske, dog udgår som overflødig.

Til § 69.

Bestemmelsens første stykke svarer til den gældende lovs § 301, stk. 6, med den ændring, at beføjelsen til at eftergive hjælpen af praktiske grunde foreslås tillagt det sociale udvalg mod hidtil kommunalbestyrelsen efter indstilling af det sociale udvalg. Endvidere er det foreslået, at hjælpen først skal kunne eftergives efter 1 års forløb og ikke som efter den gældende lov allerede efter ½ års forløb, hvilket hænger sammen med, at tilbagebetalingen som hovedregel er begrænset til selvforskyldte trangstilfælde.

Bestemmelsens andet stykke svarer til den gældende lovs § 301, stk. 7, idet dog kompetencen til at eftergive hjælpen også i disse tilfælde er foreslået tillagt det sociale udvalg, ligesom den fastsatte tidsfrist for forpligtelsen til at eftergive hjælp er foreslået udvidet fra 3 til 5 år, hvilket må anses for rimeligt, da der fremtidig kun i undtagelsestilfælde bliver tale om tilbagebetaling.

Det bemærkes endvidere, at eftergivelsesreglerne er foreslået gjort anvendelige på bidragsrestancer

opstået i forbindelse med forskudsvis udbetaling af bidrag.

Til § 70.

Bestemmelsens 1. stk. svarer til den gældende lovs § 66, stk. 1 og § 69, stk. 1, 1. pkt.

Med hensyn til den gældende lovs § 69, stk. 1, 2. punkt, om trangsbedømmelse i særfororgstilfælde henvises til forslagens § 15.

Den gældende lovs § 69, stk. 2 og 3, om henholdsvis selvbetalere og pålæggelse af bidrag i forbindelse med modtagelse af hjælp fra særfororgen er medtaget i forslagens § 26 in fine.

I det foreslåede stk. 2 og 3 er der i overensstemmelse med den gældende lovs § 70 taget stilling til, fra hvilket tidspunkt staten overtager udgifterne for en særfororgspatient og det nærmere omfang af disse udgifter.

Da statens forpligtelser til at afholde udgifterne ved behandling af talelidende ikke uden videre vil være omfattet af de øvrige bestemmelser i § 70, er de særlige bestemmelser herom i den gældende lovs § 257 foreslået optaget som stk. 4 og 5 i § 70. Den ved lov nr. 89 af 21. marts 1959 foreskrevne revision af reglerne om talelidende i folketingsåret 1960-61 er ved lovforslagets § 132, stk. 1, foreslået udskudt til folketingsåret 1962-63, idet de forhold, der talte for udskydelse af revisionen til 1960-61 fortsat gør sig gældende.

Til § 71.

Bestemmelsens stk. 1 erstatter den gældende lovs §§ 252, stk. 1, 255, 256, stk. 1, 258, stk. 1, og 260, stk. 1, om pligten til at formidle forbindelsen til vedkommende særfororgsgren, og i trangstilfælde at sørge forsvarligt for de pågældende, indtil indlæggelse på institution kan finde sted. I modsætning til gældende lov foreslås det dog, at pligten til at formidle forbindelsen til vedkommende særfororgsgren også skal gælde udenfor trangstilfælde.

Som stk. 2 er foreslået optaget den særlige bestemmelse i den gældende lovs § 259 om ydelse af normalbidrag til forsørgeren af et blindt barn.

Til § 72.

Bestemmelsens første stykke svarer med redaktionelle ændringer til den gældende lovs § 262, stk. 1, medens andet stykke svarer til lovens § 265, stk. 1.

Til §§ 73-75.

Bestemmelserne i disse paragraffer svarer til den gældende lovs §§ 285-288 som ændret ved den i folketingssamlingen 1959-60 gennemførte lov om skolebespisning.

Til § 76.

Bestemmelsen må ses i sammenhæng med for-